Q; xp̄s ďbuit reſurgere.

et benigniſſim⁹.ideo oīa q̄ faciet:faciet ſa
pientiſſime: benigniſſime et rōnabiliſſi/
me. Et iō neceſſariū erit vt iterū redeat vi
uus:et ſuſciret ſeipm̄ de morte ꝑ ꝓpriam
potentiā:et nō maneat in morte Sicut ei
mors ei⁹ erit neceſſaria.ita etiam reſurre
ctio ſua erit neceſſaria.ſed nō ad ſatiſfaci
endū nec delēdū pctāꝛ offenſas.qꝛ mors
eius opabit̄ pleniſſime ad ſatiſfaciendū
ꝓ pctis. Sed niſi poſt mortē ſuā ſequere
tur ſua reſurrectio et reſuſcitatio : mors
ei⁹ eſſet ꝑdita q̄ ad hoīes.et totū eſſet fru
ſtra.qꝛ nullus hr̄et ſpem nec fidē in eum.
nec in merito ſue mortis:nec vniret̄:nec
adhereret ei.et ſic p̄cioſiſſima mors non
eſſet vtilis homibus. Et ſic erit neceſſe ꝙ
reuertat̄ viuus poſt mortē ꝛ reſurgat.ꝛ h̄
requirit neceſſitas liberatiōis hūane na/
ture.et ipamet mors ſua:vt meritū tante
mortis nō ꝑdatur. Et ideo poſtꝗ̄ mors
facta erit:ad nihil vtile eſſet ſtare mortu/
um.imo ſumme dānoſum ꝛ inutile ac de
ſtructiuū toti⁹ boni. Sicut eni ipe ſuſci/
piet mortē volūtarie et ſponte ꝓpter ho/
norem deitatis ꝛ ꝓpter vtilitatē toti⁹ hu
mane nature.ita etiā ꝓpter eādē volūtatē
neceſſariū erit ꝙ ſuſcitet ſeipm̄ a mortuis
Et iō neceſſariū erit hūane nature:ꝙ tal̄
ꝑſona q̄ ſic erit deus et hō:faciat ſatiſfa/
ctionē:vt ꝑ mortem ſuā poſſit ſatiſfacere
et iterū poſt mortē poſſit reſurgere ꝛ ſeipꝫ
ſuſcitare.qꝛ vtrūqꝫ eſt neceſſariū huma/
ne nature.et vnum ſine altero nihil profi
ceret. Ad hoc eni valebit et eſt neceſſaria
vnitas ꝑſone/et diuerſitas naturaꝝ dua
rū.ſ.diuine ꝛ humane ī illo hoīe.vt illud
qđ opus erit fieri ad reſtaurationē ꝛ ſatiſ
factionē.ſi humana natura nō poterit:di
uina faciat.et ſi nō ꝯuenit diuine nature:
humana exhibeat.et nō ali⁹ neqꝫ aliud.
ſed vt ſic idem ipe q̄ ꝑfecte exiſtens de⁹ et
homo ꝑ humanā ſoluat qđ illa debet.ꝛ ꝑ
diuinam poſſit quod expedit.vt ſic diuīa
natura iuuet humanā in q̄bꝫ ipa nō po/
terit. Itez etiā erit neceſſariū ꝙ reſurgat
a mortuis.qꝛ ſuū corpus glorioſiſſimuꝫ
nō debet corrūpi nec reuerti in puluerē.
quia etiā nō debebit mori niſi velit vt di/
ctū eſt. Et ideo neceſſe eſt ꝙ reſurgat cor/
pus.aliter deitas faceret iniuſticiā huma

Ad q̄d ſit diuerſitas naturaꝝ in vna ꝑſona xp̄i

Corp⁹ xp̄i n̄ debuit corrumpi

nitati.qđ fieri nō debet.¶ Sed q̄lit̄ debe
bit reſurgere:vl̄ mortal̄ vt prius:vl̄ imor
talis totalit̄ vt ampli⁹ nō poſſit mori:et
dicēdū ꝙ totalit̄ imortal̄ vt ī eternū mori
nō poſſit nec pati.qꝛ ſua mors āpli⁹ n̄ ꝑfi
ceret:nec erit necc̄aria.qꝛ mors p̄ma ſuffi/
ciet ī ꝑpetuum. Et iō debebit reaſſumere
corpus ſuū in ſtatu vltimato et ꝑfecto ad
quē ordiata fuerat hūana natura.¶ Pre/
terea etiā nō ſolū erit neceſſaria reſuſcita
tio illius homis.imo etiaꝫ neceſſaria erit
aſcēſio ei⁹ ī celū.vt recipiat poſſeſſiōeꝫ ꝑ
hūana natura.ꝛ h̄ regni celoꝝ ꝛ heredita
tis celeſtꝭ.q̄ debebit̄ ei duplici iure.vt iaꝫ
declaratū eſt. Et iō oportebit ꝙ cōpletꝭ oī/
bus q̄ ꝑtinebūt ad ſatiſfactiōeꝫ ꝛ ad libe/
rationē hūane nature aſcēdat ad regnuꝫ
celoꝝ. Tali igit̄ indiget hūana natura q̄
poſſit ſatiſfacere:ꝛ mori ꝛ reſurgere a mor
tuis:ꝛ aſcēdere in celū:et accipe poſſeſſio
nē hereditatis.ꝓpter quā habendā crea/
ta fuit humana natura.

Debuit reſurgerē imortal

Debuit celos a/ſcēdere Ti.cclx.

Qualiter ſe habebit ille hō ad oēs cre
aturas. Titulus.cclxiiij.

ET qm̄ totum
vniuerſuꝫ ſeu vniuerſitas cre/
aturaꝝ ē diuiſa ī qttuor ptes.
qꝛ angelica natura diuiſa ē ꝛ partita ī du
as ptes.ſ.ī angelos bonos ꝛ ī āgelos ma
los.deinde eſt hūana natura.deinde cor/
porales.et qꝛ ille hō erit creatura in rōne
hūanitatꝭ.iō ꝯſiderādū ē q̄lit̄ ſe habebit
inꝗ̄tū hō ad āgelos bonos.et q̄lit̄ ad ma
los.et q̄lit̄ ad hoīes:et q̄lit̄ ad mūdanam
et corporalē creaturā. Et qm̄ iſte hō erit
maior creatura et altior q̄ poſſit eſſe vl̄ co
gitari:et ī altiori dignitate.qꝛ erit vna ꝑ/
ſona in deitate ꝛ hūanitate.qꝛ de⁹ et hō.
iō inꝗ̄tū hō rōne illi⁹ vnionis cū deitate
erit ſuꝑ oēs creaturas.ꝛ oīs creatura erit
inferior. Et iō erit dn̄s angeloꝝ et caput
eoꝝ.qꝛ angeli boni n̄ hn̄t caput.qꝛ p̄m⁹
angel⁹ debebat eē caput q̄ cecidit. Et iō
iſte hō reſtaurabit et reintegrabit ange/
los.et oēs angeli erūt ſui:ꝛ ei debet̄ iſtud
dominiū. Itē erit dn̄s etiā maloꝝ ange/
loꝝ:ꝛ h̄ ꝑ iuſticiaꝫ.qꝛ p̄mus mal⁹ angel⁹
erit captiu⁹ ei⁹:vt iā declaratū eſt. Item
erit dn̄s oīm hoīm:habens imperiū ſuꝑ

Xp̄s eſt caput āgeloꝝ: hoīꝫ bonorum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

oẽs hoĩes. qꝛ erit maior inter oẽs hoĩes.
Et iõ erit caput oĩm bonoꝝ hoĩm. ſicut
eſt de angelis bonis. ⁊ etiã erit dñs malo
rũ hoĩm ſicut maloꝝ angeloꝝ: ſed ñ erit
caput eoꝝ. Et ſic idem erit caput bonoꝝ
angeloꝝ: ⁊ caput bonoꝝ hoĩm. ⁊ iõ ho/
mines boni ⁊ angeli boni erũt membra
vni⁹ capitis. ⁊ iõ etiã angeli iuuabũt ho/
Xp̃s hõ eſt dñs oĩm cre/aturarũ — mines q̃ntũ poterũt. Itẽ etiam erit dñs
oĩm creaturaꝝ mũdi. qꝛ oẽs creature ſũt
ꝑpter hoĩem. et ipe erit dñs ſuꝑ totã hu/
manã naturã: et ꝑ ↄ̃ñs ſuꝑ oẽs alias cre/
aturas. Et idẽ erit dñs terre: aque aeris
⁊ ignis: et oĩm q̃ ſunt ꝑpter hoĩez. Et ſic
vn⁹ erit dñs oĩm creaturaꝝ. Et iſtud do/
miniũ debebit̃ ei ⁊ rõne dignitat̃: ⁊ rõne
meriti ſui. qꝛ dedit vitã ſuaz ad honorem
dei. Et tũc fient duo corpa totaliter op/
poſita ſeu duo exercit⁹. ſcȝ corp⁹ bonorũ
et corpus maloꝝ. ⁊ quodlibet corp⁹ ha/
bet ſuũ caput et ſuũ ducez. Attñ corpus
Ti.cclxiiij. — maloꝝ erit prius. ſ. p̃m⁹ angelus malus
cũ ſuis mẽbris. ſicut erat declaratũ ſupe/
Ti.cclvi. — rius in tractatu de angelo malo. ⁊ cũ iſto
erũt ꝑ accidens incorporati mali hoĩes.
ſed ex oppoſita parte non erãt niſi angeli
boni q̃ nõ faciebãt corpus. qꝛ non habe/
bant aliquã creaturã tã ẽxcellentẽ ſicut p̃
mus angel⁹ erat. Et ſic angeli boni erãt
trũcati capite. Et iõ qꝛ ille hõ erit maior:
excellentior ⁊ melior: q̃ȝ fuit p̃m⁹ angel⁹
q̃ corruit. iõ rectiſſime erit caput bonorũ
angeloꝝ. ⁊ recuꝑabit natura ãgeli caput
maius: ⁊ meli⁹ ⁊ excellenti⁹ q̃ȝ ꝑdiderat.
⁊ erit integrata in capite ſuo. Et tũc erit ĩ
ordine creaturaꝝ bonaruȝ vna creatura
maior in bonitate: q̃ȝ ſit illa creatura ma/
la: q̃ erat maior inter creaturas malas. q̃/
niam nulla creatura erat ita bona ſicut p̃
m⁹ angel⁹ erat mal⁹. ⁊ malum excedebat
bonũ inter creaturas. Sed tũc erit ꝑ ↄ̃tri
um. qꝛ bonũ ſuꝑabit malũ. qꝛ multo ma/
gis et ſine cõꝑatiõe ille hõ erit melior q̃ȝ
Bonuȝ ſuꝑabit maluȝ ꝑ xp̃m du pliciter. — ſit ille angel⁹ peior. Et ſic duob⁹ modis
ꝑ illũ hoĩem bonũ vincet ⁊ ſuꝑabit ma/
lũ. Prĩo qꝛ ipe erit melior q̃ȝ ſint oẽs cre/
ature male. ſcd̃o qꝛ ipe faciet meli⁹ q̃ȝ oẽſ
creature fecerũt male ⁊ facere potuerunt:
Et ſic oĩb⁹ modis bonũ factum ſuꝑabit
malũ factũ in ꝑpetuũ. q̃re merito ille hõ
erit caput bonoꝝ angeloꝝ ⁊ hoĩm. Sed
iſtud corp⁹ bonoꝝ nõ poterit creſcere ni
ſi ꝑ hoĩes q̃ ſunt de corpe maloꝝ hoĩm.
⁊ iõ oportet q̃ corp⁹ bonoꝝ pugnet ↄ̃tra
corp⁹ maloꝝ: vt trahat ad ſe hoĩes ⁊ cõ/
uertet ⁊ incorporet. qꝛ hoĩes ſunt ↄuerti
biles ad bonũ ⁊ malũ. Et iõ tũc fiet ma/
ximũ bellũ ⁊ maxĩa pugna int̃ corp⁹ bo/
noꝝ ⁊ corp⁹ maloꝝ. ſ. p̃m⁹ angel⁹ cũ ſu/
is mẽbr̃ cuſtodiet q̃ȝtuȝ poterit: ne ꝑdat
hoĩes q̃s tenet: et corp⁹ bonoꝝ ſꝑ rapiet:
⁊ trahet hoĩes ad ſe: et diminuet corpus
maloꝝ q̃ȝtũ ad hoĩes. Sȝ qꝛ potẽtius et
maior̃ v̾tut̃ erit corp⁹ bonoꝝ q̃ȝ maloꝝ
rõne capit̃. iõ corp⁹ bonoꝝ vincet corp⁹
maloꝝ: et q̃ret hoĩes ⁊ trahet ad ſe: et cor/
pus maloꝝ ꝑdet. Quãuis eñi p̃m⁹ ange/
lus mal⁹ q̃ ẽ caput maloꝝ ꝑdiderit hoĩeſ
ꝑ iuſticiã: vt dictũ ẽ. attñ nõ dimittet niſi — Ti. ccl/vi.
ꝑ violẽtiã. Et iõ neceſſaria erit pugna for
tiſſima ad ſubtrahẽdũ hoĩes de ꝑtãte ſua
Ecce g̃ viſuȝ ẽ q̃lit̃ ille hõ q̃ eſt de⁹ ⁊ hõ ſe
habebit poſt mortẽ ſuã. et qualiter ſe ha/
bebit ad oẽs creaturas tã bonas q̃ȝ ma/
las. et que fient et q̃ãta in vniuerſo ꝑ ſu/
am bonitatem et excellentiam.

Declaratio ꝑ exẽpluȝ familiare qual̃r
due nature. ſ. diuia ⁊ hũana poterit ↄcur
rere ĩ vnã ꝑſonã ſine imutatiõe vtriuſq̃ȝ.
⁊ q̃ȝtũ eſt poſſibile. Ti. cclxiiij.

Ut aũt aliqua
lit̃ videam⁹ q̃lit̃ diuia natura
⁊ hũana ſimul̃ pñt concurrere
vt ſint vna ꝑſona. et tñ diuia natura nõ ꝑ
dat aliq̃d de excellẽtia ⁊ altitudĩe ſua ꝑpt̃
talẽ vnionẽ. nec etiã ĩ ſeipa aliq̃ mõ mute
tur: nec etiã hũana: ſȝ remaneãt ĩ ſuo eẽ.
H̃ põt declarari ꝑ exẽplũ faĩliare. ſ. ꝑ lr̃as
alphabeti. Quia ſũt q̃nq̃ȝ vocales ꝑ ſe ſo
nũ faciẽtes. ſcȝ. a. e. i. o. v. ⁊ alie ſũt ↄſonã
tes. Uñ q̃lib3 vocal̃ facit ꝑ ſe ſonũ. et q̃ſi
vnã ꝑſonã. qꝛ ꝑ ſe ſonat. Int̃ iſtas ãt lr̃as
fit ↄiũctio et vnio: et ↄſtituit̃ noua ſylla/
ba. qꝛ due vocales pñt ↄiungi ad iuicẽ ⁊
facere vna ſyllabã. ⁊ etiã vocal̃ cũ ↄſonã/
te facit ſyllabã. Et ꝑ iſtas ↄiũctões ⁊ vni
ones poſſum⁹ declarare ↄiũctõȝ ⁊ vnioeȝ
diuie nat̃e ⁊ hũane ĩ vna ꝑſana. Uñ tres
ſũt vocales q̃ nũq̃ȝ ꝑdũt ſonũ ſuũ: q̃ ſunt